

Аудиторський висновок складається в узгоджений термін(не більше десяти днів) одразу після перевірки. Аудиторський висновок підлягає аналізу та затвердженню згідно з методикою програми аудиту. Затверджений звіт надсилається зацікавленим особам.

Реалізація результатів аудиту на підприємстві – останній завершальний етап внутрішнього аудиту. Розпочинають його після того, коли вся робота над планом аудиту завершена. Аудитори починають працювати над формуванням аудиторської справи. Для цього всі матеріали ревізії оформлюються в окремій справі під відповідним реєстраційним номером. Справа зберігається в установлений термін..

Відсутність єдиної точки зору щодо чітко виділених етапів внутрішнього аудиту ускладнює системне, цілісне сприйняття господарюючого суб'єкта та не дозволяє ефективно підтримувати контроль на підприємстві. Тому організація проведення внутрішніх аудитів за вищевказаними етапами дозволить ефективно підтримувати функціонування та контроль системи управління підприємством.

Список використаних джерел:

1. Великий Ю.В. Етапи внутрішнього аудиту на підприємстві. Агросвіт. Дніпропетровськ, 2017. № 7. С. 28-31.
2. Коблянська Г.Ю., Бобошко В.С. Організація внутрішнього аудиту на підприємстві. Фінанси АПК: освітній портал. URL: <http://magazine.faaf.org.ua/organizaciya-vnutrishnogo-auditua-na-pidpriemstvi.html>
3. Назаренко Т.П. Служба внутрішнього аудиту: особливості організації. Економічний аналіз: зб. наук. праць. Тернопіль, 2016. Т. 23, № 2. С. 119-125.
4. Шестерняк М. М. Оцінка стану та тенденцій розвитку надання аудиторських послуг. Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія: матеріали VI міжн. наук.-практ. інтернет-конф. (Тернопіль, 27 груд. 2019 р.). Тернопіль, 2019. С. 269-272. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/37471/1/269.pdf>

Христина РОМАНЮК

магістр

кафедри фінансового контролю та аудиту

Західноукраїнського національного університету

м. Тернопіль, Україна

АНАЛІЗ ВИКОНАННЯ КОШТОРИСУ БЮДЖЕТНОЇ УСТАНОВИ : СУЧАСНІ ЗАВДАННЯ ТА НАПРЯМИ

Діяльність бюджетних установ в умовах хронічного бюджетного дефіциту суттєво ускладнена. Для прийняття рішень і ефективного функціонування та надання послуг такі суб'єкти докладають максимум управлінських зусиль з виживання. Це повною мірою стосується практично усіх бюджетних установ. Для того, щоб якось справитися з наявними фінансовими та ресурсними проблемами, вони максимально використовують такі шляхи оптимізації як належний облік, контроль, планування, а також аналіз[2; 3]. Особливістю останніх двох в умовах обмежених ресурсів є потреба оптимально спланувати їх потребу, враховуючи фактичні вихідні умови й обсяги діяльності.

Завдяки застосуванню методології, техніки та способів планування й аналізу можливо добитися низки переваг навіть за наявності обмежених ресурсів.

З іншого боку, завдяки аналізу можна побудувати в послідовному порядку й збалансовані стратегічні плани розвитку. З огляду на наявну інформацію в кошторисі важливо, насамперед, встановити мету аналізу. Щодо мети аналізу можемо ідентифікувати її як оцінку виконання кошторису за структурою та абсолютними показниками. Відповідно завданнями проведення аналізу є встановлення співвідношення між бюджетними і власними надходженнями; порівняння обсягів видатків за КЕКВ і їх структура. Організація проведення аналізу – важливий елемент, завдяки якому досягається оперативність, точність, якість аналітичних результатів. З точки зору організації можна виділити 3 основні етапи аналізу – підготовчий, основний та заключний. При цьому існує багато методів аналізу і наразі немає якоїсь уніфікованої його моделі. Тому аналіз виконання кошторису зазвичай здійснюють шляхом порівняння, параметричного, діагонального, горизонтального чи факторного аналізу. Організація проведення аналізу – важливий елемент, завдяки якому досягається оперативність, точність, якість аналітичних результатів. З точки зору організації можна виділити 3 основні етапи аналізу – підготовчий, основний та заключний (рис. 1).

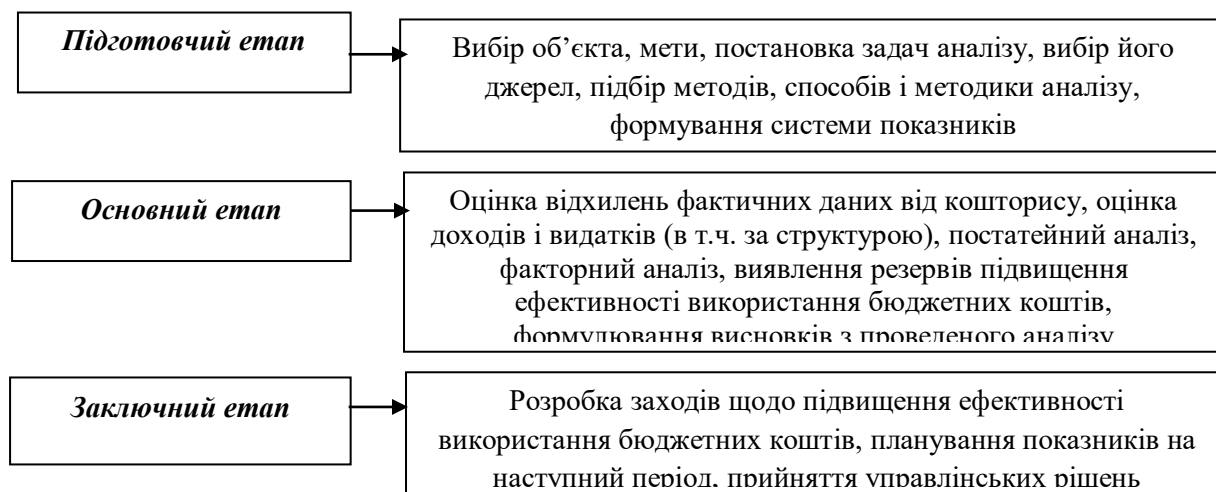

Рис. 3.1. Етапи аналізу виконання кошторису бюджетної установи

Примітки: джерело: сформовано на основі [1, с. 15]

На основному етапі спочатку встановимо склад доходів за кошторисом і їх джерела, а також структурні співвідношення. У процесі аналізу до уваги береться можливість використання таких джерел фінансування установи як бюджетні кошти; кошти отримані як плата за послуги, що надаються бюджетними установами.

Не менш актуальним є проведення аналізу відхилень фактично досягнутих показників від запланованих (так званий горизонтальний аналіз). Оскільки кошторис складається з 2 фондів, то може він бути реалізований в обох випадках. Але зміст аналізу виконання кошторису спеціального фонду бюджетних установ визначає такі його завдання:

– оцінювання виконання плану з формування коштів спецфонду, тобто перевірка правильності одержання доходів;

– характеристика витрат спеціального фонду, тобто перевірка здійснення витрат, а також перевірка відповідності сум витрат плану по доходах у тих випадках, коли план по доходах недовиконаний (у такому разі відсоток виконання плану по видатках не повинен перевищувати відсоток виконання плану по доходах);

– виявлення та визначення впливу факторів на відхилення від плану за джерелами утворення та використання спеціального фонду.

Напрями аналізу коштів спеціального фонду бюджетних установ наступні (рис. 2).

Рис. 2. Напрями аналізу виконання кошторису по спеціальному фонду

Примітки: джерело: узагальнено самостійно

Найбільш поширеним підходом за простою та зручністю щодо кошторису є горизонтальний метод аналізу. Методика горизонтального аналізу виконання кошторису в розрізі джерел на забезпечення діяльності бюджетної установи уможливує виявлення відхилень від запланованих сум і формування оперативних управлінських впливів на вирішення виявлених недоліків. Загалом такий аналіз здійснюється з використанням даних за кілька років.

Список використаних джерел

1. Богданюк О.В. Аналіз виконання кошторису як спосіб ефективного контролю використання коштів бюджетної установи. *Культура народів Причорномор'я*. 2013. № 256. С. 13-16.
2. Лучко М. Р. Аналіз в аудиті : окремі питання застосування. *Економічний аналіз*. 2017. № 4. С. 11-19.
3. Хорунжак Н. М. Моделювання системи обліку фінансового забезпечення бюджетних установ. *Інноваційна економіка: Всеукраїнський науково-виробничий журнал*. 2013. № 2(40). С. 356-362.